

At det imidlertid ikke stæer systematisk eller i Almindelighed, er vistnok aldeles sikkert. Det er saaledes min Overbeviisning, at der ikke i nærværende Tilfælde paa nogen Maade kan siges at være konstateret eller oplyst nogen Overtrædelse af den gjældende Lovgivning her i Landet, der ikke hjemler noget Slags Tortur- eller tvangsbetragelse mod Fanger, som ere indsatte i Baretægtsfængsel, og i denne Henseende er der altsaa heller ikke Anledning til at foretage nogen Forandring i den gjældende Lovgivning; men vistnok kunde Ministeren, da denne Forespørgsel første Gang fremkom, have svaret, at han i Virkeligheden havde gjort det, hvorom den ærede Forespørgger havde fremsat Spørgsmaal, nemlig forelagt Lovudkast, som sigtede, ikke til at forebygge Misbrug, men til at forhindre Arrestationen og at gjøre Brugten af Arrest som Sikkerhedsmiddel mindre almindelig, hvilket nemlig vil opnaaes ved en anden Organisation af Retspleien. Saalænge den nuværende Processmaade er i Kraft, vil det aldrig kunne undgaaes at benytte personlig Arrest som et Sikkerhedsmiddel og som Middel til at forebygge Bedkommendes Samtale og Berøring med Andre, hvilket vistnok ofte vil og kan medføre store Ulemper for den Paagjældende; men vil man ikke holde dette fast, giver man den offentlige Sikkerhed aldeles til Priis. Jeg er overbevist om, at det nuværende Retsystem vilde tabe sin Betydning, naar man i en væsentlig Grad vilde indskrænke Anvendelsen af den personlige Arrest, som hjemles ved de gjældende Love. Det skal desuden endnu erindres, at denne Brand, da den foregik, vakte en meget stor Opsigt her i Kjøbenhavn, idet der indbrændte flere Mennesker, og en Mand omkom endog ved at springe ned i Gaarden fra det brændende Huus. Omstændighederne vare derfor saadanne, at Mistanken ganske vist maatte henledes paa den Paagjældende, hvilket, som tilstrækkeligt bekjendt, senere har vist sig at være ugrundet, men der blev da fordret, saaledes som det gaaer i slige Tilfælde, med høie Raab fra alle Sider, at Retfærdigheden skulde udslukke den Skyldige, og som den Skyldige blev netop den her omhandlede Mand paapeget af, hvad der dengang kaldtes den offentlige Stemme. Da nu tilmed hans Forklaringer og

Forchold i den første Tid ikke vakte ringe Mistanke imod ham, er det forklarligt, at man anvendte en ikke ringe Anstrengelse paa at faae Sandheden frem; men af de Data, jeg har meddeelt, vil det sees, at denne Sag ikke er bleven trukket længe ud, idet Forhørene kun varede i tre Maanedes Tid, og det maa bemærkes, at der var mangfoldige forskjellige Uoverensstemmelser i Forklaringerne af dem, som havde været tilstede paa hans Holig kort før Branden, nemlig Svenden og Svogerens, der maatte høves ved gjentagen Afspørgning. Der blev endog optaget Forhør paa Samsø for at faae Oplysning om hans Formuesomstændigheder og forskjellige andre ham vedrørende Forhold, og jeg troer derfor ikke, at man kan kalde den Tid, der blev anvendt paa Sagens Undersøgelse, for uforholdsmæssig lang. Der foreligger efter min Overbeviisning ikke noget som helst Beviis for, at den Bedkommende har været underkastet noget andet Tvangsmiddel end det, som Lovgivningen hjemler, nemlig Arrest, eller at han i denne er bleven behandlet paa en utilbørlig Maade. Defensørs Indlæg, hvoraf de første Oplysninger ere blevne uddragne, har været de Domstole, som have paakjendt Sagen, nemlig Criminal- og Politiretten og senere Højesteret, fuldstændig bekjendt, og hvis man havde anseet disse Sigtelser for at have noget at betyde, var der altsaa tilstrækkelig Anledning til at foranledige Sagen nærmere undersøgt. Dette stæte imidlertid ikke; der blev ikke af Højesteret udtalt nogensomhelst Dadel over den paagjældende Forhørsdommer; men nu at faae en bestemt Modsigelse med Hensyn til den Behandlingsmaade, han har paastaet at være bleven underkastet, er, som jeg allerede har tilladt mig at bemærke, umuligt, fordi den Forhørsdommer, som under den egentlige Deel af Undersøgelsen havde med Sagen at gjøre, allerede for længe siden, og navnlig for denne Sag blev reist, er afgaaet ved Døden. Jeg seer mig ikke istand til at meddele hyderligere Oplysninger end den, jeg har tilladt mig at fremsætte. Det er min Overbeviisning, at der vel foreligger den sorgelige Kjendsgjerning, at en Mand har været fængslet i længere Tid som mistænkt for en Forbrydelse, hvori det senere har vist sig, at han var uskyldig, men